

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούς ένταύθα κ. κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12. Εξαμηνία . . . . . » 6. Διά δέ τούς έν τή λοιπή 'Ελλάδι έτησία . . . . . δραχ. 14. Εξαμηνία . . . . . » 7. Διά τούς έν τή Τουρκία έτησία . . . . . φράγ. 15. Διά τούς έν Εύρώπη » 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πάσαν είδοποίησιν μέχρι τών 10 στίχ. . . . . δρ. 4. Διά τά δικαστικά έγγραφα τών στίχων . . . . . Ασπ. 20. Διατριβαί γίνονται δεκταί εύσχημως γεγραμμένοι και μη δαμώς καθαπτόμεναι τινος βαναύσως ή χλευαστικώς. Διά πάσαν διατριβήν τόν στίχον . . . . . λεπτ. 40

« Δεί δέ και τούς Νόμους της Πατρίδος καθάπερ τινάς θεούς δευτέρους συντηρείν . . . . . καθ' ή παραβαλνεν τις αυτούς ή γεωυχημείν επί χειρή, σπουδή πάση κωλύειν και πάντα τρόπον εναντιοίσθαι ». (ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ο έν Κωνσταντινουπόλει σύλλογος « τ ω ν Μ ε σ α ι ω ν ι κ ω ν σ π ο υ δ ω ν », περί ου έν έκτάσει έγράψαμεν πρό τινος, δημοσιεύσαντες και έγκύκλιον περί τού σκοπού τού Συγλόγου και τών εργασιών αυτού διαλαμβάνουσαν, ώνόμασεν ήμάς ανταποκριτήν αυτού έν Σύρω, πρός τόν σκοπόν τού να συντελέσωμεν υπέρ τούτου είτε συγγράμματα, είτε χρηματικάς εισφοράς συλλέγοντες δι' αυτόν. Οθεν παρακαλούμεν τούς επιθυμούντας να συντελέσωσιν υπέρ τού είρημένου συλλόγου να αποταθώσι πρός ήμάς.

Γενική λογοδοσία τού νυν Πρωθυπουργού της Ελλάδος Δ. Βούλγαρη.

Αγωνιώντες περί τού αίσίου ή άπαισίου μέλλοντος τών της πολιτείας πραγμάτων, προμαντεύομεν μέν τó τέρμα τού πολιτικού τούτου δράματος, ή μάλλον της συνταγματικής ταύτης κωμωδίας, ήτις πρό είκοσι περίπου ήμερών παίζεται μεταξύ Κυβερνήσεως και Έθνους, δέν αποτολμών δέ να δημοσιεύσωμεν αυτό ούδέ σήμεραν. Ούχ ήττον επειδή τινες τών περί τόν κ. Βούλγαρην και παρεθρασύνθησαν, δέν νομίζομεν άσκοπον κατά την παρούσαν περίστασιν να άφηγηθώμεν έν συνόψει τά μέχρι τούδε διαπραχθέντα παρά της Κυβερνήσεως τού δι' όν παρεθρασύνονται, λογοδοσίαν τρόπον τινά αυτού διδόντες πρός τó Έθνος, όπως έκ ταύτης γνωσθώσι, πού εύρισκόμεθα ότε ό Βασιλεύς έπιστεύθη αυτώ την διαίτησιν τών κοινών, έως πού προέβημεν, τινάς προόδους, ήθικώς, υλικώς και πολιτικώς έπισημάμεθα, και πού ιστάμεθα σήμεραν. Έάν δέ έκ της έρεύνης ταύτης άποδειχθ ή ότι εκάμαμεν έν βήμα πρός τά εμπρός, ή ότι ιστάμεθα όπου και πρό ένός έτους, τότε να παρηγορηθώμεν τούλάχιστον υπό της ιδέας τού ότι άν δέν προωδεύσαμεν, όπερ δυσάρεστον, δέν ώπισθοδρομήσαμεν όμως, όπερ λίαν επίμεμπτον. Έάν δέ έξ εναντίας άποδειχθ ή ότι και ώπισθοδρομήσαμεν, τότε κοινή να παραδεχθώμεν και να συνομολογήσωμεν, ότι αιτία της ώπισθοδρομήσεως ήμών ταύτης είναι ή ένεστώσα Κυβέρνησις, έπομένως δέ και θέλομεν συμπαραδεχθ ή ότι είναι άναξία να διοική ήμάς, ότε δίκαιον να αφαιρεθ ή την άδειαν τού κυβερνών ένα λαόν προόδου και αναπτύξεως δεόμενον, άφού δέν είναι ίκανή να συντελέσει εις ταύτα τά απαραίτητα στοιχεία της ήθικης και υλικής ευδαιμονίας τού ήμετέρου Έθνους.

Η κατά τó παρελθόν έτος έν κοινή συνεδριάσει γενομένη σύσκεψις και συγέντρωσις τών πολιτικών αντιπάλων τού κ. Δεληγεώργη όπως ρίψη αυτόν από της εξουσίας βεβαίως δέν έγινετο άνευ πρακτικού τινός και εύγενοūs σκοπού, άνευ σκέψεως προμελετημένης και τοιαύτης, ήτις ώριστο να υπερτερήσ η μέν εκείνον κατά τās Κυβερνητικάς άρετάς, άν επέδειξε τοιαύτας κατά την δεκαοκτάμηνον διαίτησιν τών πραγμάτων της πολιτείας, να μειονεκτήσ η δέ εκείνου κατά τά ελαττώματα, άν ανέπτυξε τοιαύτα κατά τόν αυτόν χρόνον, διότι τó άλάθητον και άσημάτητον ούτε απολύτως προσι-

τόν ούτε απολύτως άπρόσιτον τή ανθρωπεία φύσει τυγχάνει. Άλλως τε δέ άν παραδεχθώμεν, ότι οι συστάντες τότε κατά της Κυβερνήσεως τού κ. Δεληγεώργη, δέν όρμώντο έξ ουδενός ύψηλοτέρου και εύγενεστέρου σκοπού, ειμή μόνον υπό της ιδέας τού να άρπάσωσιν από τών χειρών αυτού την εξουσίαν, και την επί τά χείρω φέρουσαν να τραπώσιν, τότε πάντως πρέπει και να συμπαραδεχθώμεν, ή ότι άπαντες ούτοι έχθροί ήσαν και είναι της Πατρίδος και τού Έθνους, ή ότι τινές τών μετ' αυτών συστάντων δολίους σκοπούς και ιδιοτελή συμφέροντα σπεύδοντες να εκπληρώσωσι και ύπηρετήσωσιν, υπεκρίνοντο μέν τούς φιλοπατρίδας και συνήδον άείποτε τοίς μετ' αυτών συνεσπειραμένοις καθ' ήν ήμέραν έποιούντο την έφοδον κατά της προκατόχου Κυβερνήσεως, άπέθεντο δέ τó προσωπεϊον εύθους ως περιήλθεν ή εξουσία εις τās έαυτών χείρας.

Τό δεύτερον τούτο καθ' ήμάς είναι τó άληθεύον, ότι δηλ. ούχι πάντες, αλλά μόνον ό διαδεξάμενος την πεσούσαν Κυβέρνησιν κατά τόν παρελθόντα Φεβρουάριον και οι σύν αυτώ ήταν οι ούδέν μέγα και εύγενές αισθημα αισθανόμενοι ότε την εξουσίαν επέζητουν, ειμή μόνον όπως δια της εξουσίας κορέσωσι και ύπηρετήσωσιν άτομικά πάθη, συμφέροντα ίδια, σκοπούς καταχθονίους. Άλλως δέ ήθέλομεν άδικήσ η πολύ την φιλοπατρίαν τού κ. Κουμουνδούρου και την αυταπάρησιν τού κ. Ζαήμη, εάν και περί τούτων παραδεχθώμεν ότι ένεφορούντο υπό τών αυτών, ύφ' ών ένεφορείτο και ό συμμαχών αυτοίς Βούλγαρης συναισθημάτων. Ότι δέ εύγενέστερα και ύψηλότερα τού κ. Βούλγαρη είχαν ούτοι τά αισθήματα και διανοήματα, τούτο κατάδηλον έγινετο έκ τού ότι άμα ούτος ήρξατο κυβερνών να εκκλίνη τού πολιτικού προγράμματος, επί βάσει τού όποιου συνεμμάχησαν και την εκπόρθησιν της εξουσίας επήγαγον, εύθους εγκατέλιπον αυτόν και μετεμελήθησαν και μεταμέλονται, ού μόνον διότι εδάνευσαν τώ κ. Βούλγαρη τούς ιδίους βραχίονας πρός κατάληψιν της εξουσίας, αλλά και διότι συνεξημάρτησαν αυτώ, συνεργοί γενομένοι πάντων τών όσων ούτος διεπράξατο. Όθεν και άν ύπάρχη λόγος δια τόν όποιον δύναται τις να μεμφθ ή αυτών ή της άπρονοησίας αυτών, ό λόγος ούτος είναι ότι άνεβίβασαν επί της εξουσίας ανθρωπον έγνωσμένον επί αυθαιρεσία και καταλυμάνσει τών Νόμων, ανθρωπον όστις ούχι πρό πολλών έτών τόν ένα έξ αυτών μικρού δειν έχαρακτήριζεν ως ένοχον έσχάτης προδοσίας, ως ανατροπέα τών καθεστώτων και ως επικίνδυνον τή Ελλάδα και τή Βασιλεία ανθρωπον, ότε δια της πίεσεως τών όργάνων του εξηνάγκασεν αυτόν να ζητήσ η άσυλον έν Ζαρνάτα.

Αφ' ής ήμέρας ό κ. Βούλγαρης προσηταιρίσθη τώ Γρίβα, όν μόλις πρό τινων ήμερών άπεκάλει τύραννον, δήμιον της Έλληνικής νεότητος και διώκτην της Πανεπιστημιακής αίγλης, δια δέ τās Κυβερνητικάς σούτου ταύτας παρανομίας εξήτει επί πίνακι την τούτου κεφαλήν και εις δίκην να παραπεμφθ η μετά τών συνυπουργών ήξίου αφ' ής ήμέρας, λέγομεν, ό κ. Βούλγαρης ήδελφώθη μετά τού κ. Γρίβα, και τούτον τόν χθές παρ' αυτού κατηγορούμενον ως άυτοεργόν εγκλήματος, σήμεραν ως

συνεργόν επί την τών κοινών διοίτησιν εδέξατο, από ταύτης της ήμέρας έσχίσθη τó χειρόγραφον και ή όμολογία της μετά τών κ. κ. Κουμουνδούρου και Ζαήμη πολιτειακής συμβάσεως. Από ταύτης της ήμέρας έπαυσαν πλέον να συμμετέχωσι τών αγαθών ή τών κακών ών αίτιος έγινετο τή Πατρίδι και τοίς Έλλησιν ό κ. Βούλγαρης, και μόνον μίαν και μόνην θά φέρωσιν εύθύνην, μίαν και μόνην θά αισθάνωνται τύψιν τού συνειδότος, ότι εδάνευσαν αυτώ την έαυτών δύναμιν και παρέσχον αυτώ τούς ιδίους βραχίονας όπως ανέλθη επί της εξουσίας και προβή εις όσα προέβη και μέλλει ίτως να προβή τολμήματα. Άλλ' επί τó κύριον ζήτημα.

Αφ' ής ήμέρας κατέλαβε την εξουσίαν ό κ. Βούλγαρης ούσιωδέστατον τών μελημάτων αυτού έθεώρησε να λάβη εις χείρας την της Βουλής διάλυσιν και να διαλύσ η αυτήν άνευ ανάγκης, χωρίς να άπαντήσ η ούσιώδη πρός την κίνησιν της Κυβερνητικής μηχανής προσκόμματα. Τέσσαρας δέ όλους μήνας ήσχολήθη έπειτα εις παύσεις, διορισμούς και μεταθέσεις τών δημοσίων υπαλλήλων, τούς άρέσκοντας και τούς επιτηδείους τοίς σχεδίοις αυτού τοποθετών καταλλήλως και εκεί, ένθα εκάτος αυτών έθεωρείτο ότι ήδύνατο ν' ανταποκριθ ή ως άριστα εις τās προσδοκίας του και να διεξαγάγη τās παρασκευαζόμενας εκλογάς καθ' ήν ούτος εφαρμόζει πάντοτε εκλογικήν μέθοδον. Κατά τó διάστημα τούτο τών τεσσάρων μηνών, ούδεις ή σπανίως τις τών παρ' αυτού διορισθέντων ή μετατεθέντων προσώπων έπεδοκιμάσθη, πανταχοϋ ήγήθησαν παράπονα, πανταχοϋ έγινετο όρθαι και δίκαιαι επικρίσεις και παρατηρήσεις. Κατά τó διάστημα τούτο ούδέν απολύτως ούδέν καλόν έπορίσατο τώ Έθνει ό κ. Βούλγαρης, εκτός εάν καλόν δύναται να όνομασθ η ή άέναος αυτή μετοικεσία τών δημοσίων υπαλλήλων, ή πρός έορτήν σκηνοπηγίας τών έβραίων εξομωθεισα.

Κατά τó τετράμηνον τούτο διάστημα προαλειφόμενος ό κ. Βούλγαρης εις τόν εκλογικόν άγώνα, και τά πάντα διοικητικώς, στρατιωτικώς και δικαστικώς ούτω προδιατάξας, ώστε εύθους να κατακλυσθ η υπό χειμάρρου φαυλεπιφάυλων και να καταπιεσθ η δια πάσης βίας ό τολμήσων να εκτεθ η ως αντιπολιτευόμενος και να άντιταχθ η κατά τών ύπ' αυτού κεχρισμένων υποψηφίων βουλευτών, ούδέν άλλο έπραττεν ή παρεβίβασε τούς νόμους, παρέλυε την πειθαρχίαν, ενίσχυε την πρός τά καθεστώτα άσέβειαν τών δημοσίων υπαλλήλων, και παροξύνας την στρατιωτικήν λόγην ένετείλετο όπως αυτή διαπερώσ η τά Έλληνικά στήθη βαφή εις τó αίμα εκείνου, όστις ήθελε τολμήσ η να άντιταχθ η κατά τών παρανομιών της Κυβερνήσεως του. Άρα και κατά την έποχην ταύτην ούδέν διεπράξατο υπέρ τού Έθνους αγαθόν εκτός εάν δύναται να όνομασ η τις αγαθόν την βίαν, την αυθαιρεσίαν, την άσέβειαν πρός τά καθεστώτα, την παραλυσίαν της διοικήσεως και την χαλάρωσιν της στρατιωτικής πειθαρχίας.

Ηγγίζον αι ήμέραι τών εκλογών και από τού ένός μέχρι τού έτέρου άκρου της Ελλάδος διασπείρονται οι Έλληνας στρατιώται, και όδηγίας

ιδιαιτέρας λαμβάνουσιν ὅθεν δεῖ, πῶς ἕκαστος πρέπει νὰ προσενεχθῆ ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ, πῶς νὰ ἐκφοβί- σωσι τοὺς ἐκλογεῖς, καὶ τέλος τίνων μὲν νὰ κενώ- σωσι τίνων δὲ πάλιν νὰ πληρώσωσι τὰς κάλπας, ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελον ἶδῃ τινὰ τῶν προγεγραμμέ- νων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐτιμῆθη παρὰ τῶν συμπολιτῶν του διὰ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Τὰ πάντα ἐξετελέσθησαν πανταχοῦ σύμφωνα τοῖς παρηγγελμένοις, καὶ μόνον ὅπου ἡ στρατιωτικὴ Θρα- σύτης νὰ ἐνασκήσῃ τὴν ἰδίαν βίαν δὲν ἐδύνατο, ἡ μό- νον ὅπου ὁ στρατιώτης ἐμνήσθη τοῦ ὅρκου του, τοῦ καθήκοντός του καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, ἐκεῖ μόνον ἠδυνήθη νὰ περισωθῆ ἀντιπολιτευόμενος τις, ἐκεῖ μόνον ἡ ἐκλογή ἀνευ ἐγκλήματος καὶ πα- ρανομίας νὰ περαιωθῆ ἠδυνήθη. Ἄρα καὶ κατὰ τὸ διάστημα ταῦτα οὐδὲν ἀγαθὸν ἢ ἀξιὸν λόγου διε- πράξατο ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους ὁ κ. Βούλγαρης, ἐκτός ἂν δύναται νὰ ὀνομασθῆ ἀγαθὸν τὸ διδάσκειν καὶ συμπεῖθιν τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος νὰ μετέρχη- ται καθήκοντα κομματάρχου, καὶ τὸ ξίφος, τὸ ὁ- ποῖον τῷ ἔδωκεν ἡ Πατρίς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν νόμων τῆς, νὰ τὸ μεταχειρίζεται πρὸς ἐκμηδένι- σιν καὶ καταπάτησιν αὐτῶν, πρὸς ἐξύβρισιν τῶν Θεσμῶν τῆς.

Διήλθον αἱ ἡμέραι τῶν ἐκλογῶν, ἡ κάλλιον εἴ- πεῖν τῶν ἐκλογικῶν ἀσχημιῶν καὶ τῶν Κυβερνη- τικῶν ὀργίων, καὶ μέχρις οὗ συνέλθη ἡ Βουλὴ, γί- νεται μία ἀδικαιολόγητος σπατάλη τοῦ δημοσίου πλούτου, ἕως ἐξ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀναδιβα- σθέντων τῶν προσωρινῶν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς λημμάτων. Ὅπως δὲ δικαι- ολογηθῆ ἡ δαπάνη αὕτη καὶ ὅπως ἰκανοποιηθῶσι πρόσωπα καὶ ἀξιώσεις κομματάρχων, ἡ φατριάζου- σα ἐξουσία ἀνασυνιστᾷ τὰς πρεσβείας, διορίζει τὸ προσήκον ἐκάστη προσωπικὸν καὶ ὑποβάλλει τὸ δη- μόσιον εἰς δαπάνας ἀσκόπους καὶ ἀδικαιολογήτους. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ὄξυς κατέρχεται ὁ πέ- λεκτος κατὰ τῶν ἀτυχῶν ὑπαλλήλων, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ἄνδρες ἱκανοὶ ἐγγηράσαντες ἐν αὐ- τῇ καὶ διορίζονται διάδοχοι αὐτῶν οἱ ὅλως ἀνίκα- κανοί, οἱ μὴ εἰδότες κἂν νὰ γράφωσι καὶ νὰ ἀνα- γινώσκωσιν ὀρθῶς, ἐκεῖνοι τέλος οἵτινες χθὲς ἐπώ- λουν ἄλευρα ἢ πίττυρα σήμερον ἐγένοντο Ἐπαρ- χοί. Ἄρα καὶ κατὰ τὸ δίμηνον τοῦτο διάστημα οὐ- δὲν ἀγαθὸν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους διεπράξατο ὁ κ. Βούλ- γαρης, ἐκτός ἂν δύναται νὰ ὀνομασθῆ ἀγαθὸν ἢ ἀνασύστασις τῶν πρεσβειῶν καὶ μάλιστα ἐκείνη τοῦ κ. Βαλαωρίτου, (τοῦ καὶ προμηθευτοῦ Ὑπουργῶν τοῦ Αὐλῆ ἐπικληθέντος) καὶ ὅσα οὗτος κατὰ τοῦ καθεστῶτος πολιτεύματος λέγεται ὅτι ἐβυσοδομεῖ καὶ βυσοδομεῖ ἐν Λονδίνω.

Ἐπῆλθεν ἔπειτα ὁ χρόνος τῆς ἐξελεγγέως τῶν ἐκλογῶν, ἦτοι ἡ νόμιμος καὶ κανονικὴ λειτουργία τοῦ Συντάγματος διὰ τῆς νομοθετικῆς καὶ νομοτελε- στικῆς ἐξουσίας. Καὶ ἐγένετο μὲν ἡ νόμιμος συνέ- λευσις πρὸς κοταρτισμὸν τῶν μελῶν τῶν ἀπο- τελούντων τὴν πρώτην τῶν ἐξουσιῶν τούτων· ἀλ- λά καὶ ἐνταῦθα οὐδὲν ἄλλο ἠδύνατο νὰ περιμένῃ τις παρὰ τὸ δημιούργημα νὰ ὀμοιάζῃ καθ' ὅλα τὴν δημιουργήσασαν αὐτὸ Κυβέρνησιν. Ὅθεν ἐξω- σθέντων τοῦ Βουλευτηρίου πάντων ὅσων ἡ παρου- σία ἦτο φοβερὰ τῇ νομοτελεστικῇ ἐξουσίᾳ, κατηρ- τίσθη τὸ σῶμα, ἐξ ἀποβλήσαντα ἀπολυτοφρόνων καὶ ὀ- λυγαρχικῶν περιπέου νομοθετῶν καὶ ἐξ δημιουργῶν, ἔ- μεινε δὲ ἡ ἀντιπολιτευσίς ἀριθμοῦσα καὶ αὕτη 60 λογάδας ἀλλὰ πιστοῦς προστάτας τῶν ἐλευθε- ριῶν μας. Τὰ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ βί- ου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βούλγαρη, καθὸ πρό- σφατα παραλείποντες, ἀναφέρω μόνον, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὸ Σύνταγμα ἀπροκάλυπτος ἐ- πέμβασις καὶ ἡ θρασύτης μετ' ἧς κατεπάτησαν αὐ- τὸ, ἐπήγαγε τὴν παντελῆ διάστασιν τοῦ νομοθε- τικοῦ σώματος καὶ τὸ σχίσμα μεταξὺ ἀπολυτο- φρόνων Βουλγαριστῶν καὶ νομιμοφρόνων συνταγματικῶν. Ἄρα καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐρευνῶντες δὲν ἀνευρίσκομέν τι ἀξιὸν λόγου κατάρθωμα τοῦ κ. Βούλγαρη, ἐκτός ἂν διότι ἐφόρτωσεν εἰς τὴν βί- βιν τοῦ Ἔθνους 26 ἑκατομμύρια φράγκων, καὶ διότι περιέβρισε τὰς συνταγματικὰς ἡμῶν ἐλευ- θερίας τῇ 30 Νοεμβρίου, δύναται διὰ τοῦτο νὰ ὀνομασθῆ εὐεργέτης τῆς Πατρίδος.

Συγκεκριαλοῦντες τὰ εἰρημένα παρατηροῦμεν ὅτι οὐ μόνον οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν ἀγαθὸν διε-

πράξατο ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος ὁ κ. Βούλγαρης, ἔτος ὅλον σχεδὸν διοικήσας αὐτὴν ἀλλὰ καὶ τοσαύτας καὶ τηλικαύτας διανοίξας εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς κοινωνικὰς πληγὰς, εἰς ὅλως ἀ- πέλπιδα κατάστασιν ἤγαγεν αὐτὴν, ἐξ ἧς ἵνα ἐ- πανέλθῃ ὅπου πρότερον εὐρίσκετο θὰ χρειασθῶσιν πολλὰ ἔτη, πολλὰ προσπάθειαι, πολλὰ θερα- πείαι, πολλὰ φάρμακα. Ἄρα οὐ μόνον ἀνίκανος πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἔθνους ἀπεδείχθη, ἀλλὰ καὶ ἐχθρὸς τῆς Πατρίδος, ἐπίορκος, καὶ σκα- πανεὺς τοῦ Συντάγματος, καὶ κατὰ συνέπει- αν ἀνάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τοῦ Ἔθνους. Αὕτη καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ λογο- δοσία, ἣν θέλει δῶσθαι πρὸς τὸ Ἔθνος κατερχό- μενος τῆς ἐξουσίας ὁ κ. Βούλγαρης.

Δημοσιεύομεν σήμερον τὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἐκφωνη- θέντα λόγον ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ Θήρας κ. Ἀριστομ. Βαλέττα, ὅτε συνεζήτητο τὸ περὶ δα- νείου τῶν 26,000,000 φράγκων νομοσχέδιον, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο οὐδὲν συμφέ- ρει εἰς τὸ δημόσιον, ὡς τινες ὑπελόγησαν, καθόσον θέλει ζημιώσῃ αὐτὸ μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν 44 ἐτῶν τῆς ἐξοφλήσεώς του 7,651,528 δραχμᾶς. Ἐν τῷ σούτῳ ἡ πλειοψηφία ἡ περὶ τὸν κ. Νικολόπουλον, ἔσπευσε νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτὸ δι' οὗς ἕκαστος ἐγνωεῖ λόγους.

ΒΑΛΕΤΑΣ. — Εἰς ἀληθῶς δυσχερῆ θέσιν εὐρίσκομαι δια- δεχόμενος τὸν ἐντιμὸν βουλευτὴν Τριφυλίας, τόσον σπουδαί- ως καὶ ὑφ' ὅλας τὰς ἐσώψεις τὸ ζήτημα πραγματευθέντα ἢ δυσχερεῖα αὕτη ἐπαυξάνει τὸ μὲν ὅτι πρὸς κεκμηκυῖαν τὴν βουλὴν μέλλω νὰ ὀμιλήσω, τὸ δὲ ὅτι μετὰ τοῦ προαληθ- αντος ὁμογνωμονοῦμεν σχεδὸν πάντα οὐχ ἦτονον, ἐ- πεὶδὴ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀντιφρονούντων ἔλαβε τὸν λόγον, εἰς τὴν δυσχερεῖαν ταύτην θὰ ὑποβληθῶ, ἐξαιτούμενος τῆς βου- λῆς τὴν προσοχὴν ἐπ' ὀλίγον, καθόσον καίτοι ἐσκόπουν νὰ ὀ- μιλήσω ἐπὶ μακρὸν, θέλω ἤδη ἕνεκα τούτων συντόμως καὶ μικρὸν μέρος τοῦ ὅλου πραγματεῦσθαι τοῦτο δὲ θέλω πράξαι στηριζόμενος εἰς ἀριθμοὺς, ἂν καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ἦ τις ἀπὸ ἡμερῶν ἀπασχολεῖ ἡμᾶς, παρετήρησα μετ' ἐκπλήξεως ὅτι καὶ τῶν ἀριθμῶν ἢ ἀποδεικτικῆ δυνάμει ἐξηρανόθη· καὶ οὗτοι κατήντησαν ἐλαστικοί. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀξιότιμος ἐκ Τρι- φυλίας βουλευτὴς ἐπραγματεύθη ἐν ἐκτάσει καὶ μετὰ πολ- λῆς σαφηνείας καὶ πειστικότητος τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὡς πρὸς τὴν βίαν αὐτοῦ, δηλ. ὡς πρὸς τὸ ἀναπόδρα- στον τῆς ἀνάγκης τῆς συνομολογήσεως δανείου, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἀξιότιμος ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργῶς καὶ ὁ εἰσηγη- τῆς τοῦ τμήματος ἠγωνίσθησαν νὰ παραστήσουν, θέλω πε- ριορισθῆ ἀπλῶς ὅπως καταδείξω ἂν τοιοῦτον καὶ μόνον ἠδύ- ναμεθα καὶ δυνάμεθα δάνειον νὰ συνάψωμεν διότι φρονῶ ὅτι μετὰ τὴν γενικὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, περὶ τοῦ ἂν εἴμε- θα εἰς ἀναπόδραστον ἀνάγκη νὰ συνάψωμεν δάνειον, πρὲ- πει νὰ ἐπακολουθῆσῃ ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος ἂν τοιοῦτον καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν καὶ δὲν δυνά- μεθα κρεῖττον αὐτοῦ. Καὶ ὁ κύριος ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑ- πουργῶς καὶ ὁ εἰσηγητῆς τοῦ τμήματος τῶν οικονομικῶν διὰ μακρῶν καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου καὶ διὰ τῶν ἐκθέσεων τῶν ὑπεστήριξαν ὅτι τὸ προκείμενον δάνειον εἶναι τὸ κρεῖτ- τον τῶν μέχρι τούδε πραγματοποιηθέντων, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μέχρις αὐτοῦ· τὸ ζήτημα εἶναι νὰ ἴδω- μεν ἂν ἦναι κρεῖττον καὶ ἄλλων δανείων καὶ ἄλλων συμβά- σεων, διὰ τῶν ὁποίων ἠδύναμεθα νὰ θεραπεύσωμεν ἐντελῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἂν λέγω, δι' ἄλλου δα- νείου καὶ δι' ἄλλων συμβάσεων, τὰς ὁποίας καὶ σήμερον δυ- νάμεθα νὰ ψηφίσωμεν, ἐρχόμεθα εἰς κρεῖττον ἀποτέλεσμα, συμπεριετέρον εἰς τὸ δημόσιον καὶ συμφερότερον εἰς τὸ κοι- νόν. Τοῦτο δὲ θέλω πραγματεῦσθαι, διότι φρονῶ ὅτι δὲν ἠρ- νήθη ὁ ἀξιότιμος ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργῶς ὅτι αἱ κατὰ τὰ 73 ὑποβληθείσαι ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως εἰς τὴν παρελθούσαν περίοδον τῆς βουλῆς συμβάσεις εἶναι ἤδη ἰσχυραὶ καὶ ὑποχρεοῦσι τὰς συναλλαχθέντας μετὰ τοῦ δημο- σίου τραπέζας· πρὶν ἢ ὅμως προῶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ταύ- τιν, νομίζω ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαντήσω καὶ ἀναίρεσῶ ἕνα ἰσχυρισμὸν ἢ μᾶλλον ἐν ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον προέτεινε ὁ ἀξιότιμος ἐκ Παρνασίδος βουλευτῆς, θελήσας διὰ τούτου ν' ἀποδείξῃ τὸ προκείμενον δάνειον καὶ τὴν ὑπὸ συζήτησιν σύμ- βασιν ὡς ἀξίαν τῆς ψήφου τῆς βουλῆς. Ὁ ἀξιότιμος ἐκ Παρ- νασίδος βουλευτῆς ἐχώρισε τὰς συμβάσεις τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως εἰς τὴν παρελθούσαν περίο- δον τῆς βουλῆς· τὰς ἐχώρισε δὲ λέγων ὅτι σήμερον συμ- βαλλόμεθα μόνον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐπομένως μό- νον πρέπει νὰ παραβάλλωμεν τὴν σύμβασιν τὴν ὑπὸ συζήτη- σιν, πρὸς μόνον τὴν σύμβασιν τὴν ὁποίαν ἡ προκατόχος κυ- βέρνησις ὑπέβαλε τότε μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς Ἐθني- κῆς Τραπεζῆς· νομίζω ὅτι ὁ χωρισμὸς οὗτος δὲν εἶναι οὔτε λογικὸς οὔτε δίκαιος· διότι ποῖος ὁ λόγος διὰ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ συμφερόν δάνειον καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ σύμβασις εἰσάγε-

ται εἰς τὴν βουλὴν καὶ ζητεῖται ἡ ἐπιψήφισις αὐτῶν; βεβαί- ως πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρὸς πληρωμὴν γραῶν βαρυτέρων ποῖος δὲ ἦτο ὁ σκοπὸς καὶ ποῖ- ος ὁ λόγος ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἡ παρελθούσα κυβερνήσις συη- ψε συμβάσεις καὶ ὑπέβαλε ταύτας εἰς τὴν βουλὴν, ζητήσασα τὴν ἐπικύρωσιν τῶν; ἐπίσης ὁ αὐτὸς λόγος, δηλ. ἡ ἐπὶ τῇ βέλτιον ῥύθμισι ἐν γένει τῶν οικονομικῶν, ἐκτός τῆς τοῦ κοινοῦ ὠφελείας, περὶ ἧς ὅμως ἡ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σύμβασις οὐ- δὲ ὅλως μεριμνᾷ· ὅταν λοιπὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δύο μέ- σα ὑπαβάλλωνται, νομίζω ὅτι τὰ μέσα ταῦτα πρέπει νὰ λη- φθῶσιν ἀδικιρῶτως· χωρὶς νὰ γίνῃ χωρισμὸς παραβλάπτων τὴν ἀξίαν ἐνὸς τούτων. Τούτων οὕτως ἐχόντων φρονῶ ὅτι δίκαιον καὶ λογικὸν καὶ ἀναγκαῖον εἶναι, ἕπως ὀρθῶς κρίνω- μεν περὶ τοῦ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν δανείου, νὰ λάβωμεν τὰς συμ- βάσεις ἐκεῖνας ἀδικιρῶτως καὶ τὰς τρεῖς.

Ὅταν εἶπον προλαβόντως ὅτι διὰ νὰ ἐξακριβώσωμεν ὀρ- θῶς τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ζήτημα πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἂν τὸ δάνειον τὸ προκείμενον ἦναι τὸ συμφερότερον εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ πραγματοποιήσω- μεν, ἐνόουν ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ σύγκρισις εἰδικῶς πρὸς τὰς συμβάσεις τὰς ὁποίας ἡ παρελθούσα κυβερνήσις εἰσέγαγεν εἰς τὴν βουλὴν τὴν σύγκρισιν ταύτην διὰ βραχέων θέλω κά- μει, ἵνα ἀποδείξῃ ποῖον τὸ προτιμότερον σύστημα, τὸ σή- μερον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως παρουσιαζόμενον εἰς τὴν βουλὴν, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπαρουσίασεν ἡ προκατόχος κυβερνήσις. Ἴνα δὲ εὐχερέστερον καὶ συντομώτερον συνάμα τὴν σύγκρισιν ταύτην ποιήσωμαι, θέλω λάβει ἴσον ποσὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν συμβάσεων ἕκαστον δὲ τούτων μὲ τοὺς ὄρους τοὺς ἐν ἑκατέρᾳ τῶν συμβάσεων συνομολογηθέντας καὶ συγκρίνω ταῦτα, νὰ ἀποδείξω ποῖον τὸ προτιμότερον.

Λαμβάνω λοιπὸν τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἐν ταῖς συμβάσεσι ταῖς ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως εἰς τὴν παρελθούσαν περίοδον ὑποβληθείσας, τὸ ποσὸν δηλ. τὸ ὁποί- ον ἐμελλε νὰ λάβῃ τὸ δημόσιον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τραπε- ζῶν, τῆς τε Ἐθνικῆς καὶ τῆς «Πιστωτικῆς». Τὸ ποσὸν αὐτὸ συμποσοῦται εἰς 7,336,000 δραχμ. πρὸς τόκον 6 0/0 καὶ εἰς τὸ ἄρτιον, πρὸς τούτους δὲ δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ. Κατὰ τὴν νέαν σύμβασιν ἐπὶ ἴσου ποσοῦ κεφαλαιῶν, δηλ. ἐπὶ 7,336,000 θὰ πληρώσωμεν ἐπὶ πλέον δανειζόμενοι ἐπὶ τόκῳ 6 0/0, μὲ ἔκπωση 81 0/0 ἐπὶ 44 ἐτῶν τὰ ἐξῆς ποσᾶ· Τόκον ἐπίσης ἐπὶ πλέον 104,247 δραχμ. ἦτοι ἐπὶ 44 ἐτῶν 4,542,868. Ὑπολογίζοντες δὲ καὶ τὴν ἔκπτωσιν τῶν 19 0/0, θὰ ἔχωμεν πρὸς ἐξοφλήσιν πλέον τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ τοῦ πληρωθησομένου διὰ τῶν ἄλλων συμβάσεων, 1,720,900 δραχμ.

Εἰς ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. — Τὸ ὅλον; ΒΑΛΕΤΑΣ. — Τὸ ὅλον ἐπὶ πλέον ἐπὶ 44 ἐτῶν, 6,263,768 δραχμ. Ὅθεν ἐπὶ 7 περίπου ἑκατομμυρίων κεφαλαίου, τὰ ὁποῖα συνεφώνησεν ἡ προκατόχος κυβερνήσις νὰ δανεισθῆ, καὶ αἱ συμφωνίαι κείναι ἤδη ἰσχυραὶ καὶ ἀναμνησθήσονται, ἂν δανεισθῶμεν σύμφωνα μὲ τὴν σύμβασιν τὴν ὑπὸ συζήτη- σιν καὶ σκέψιν τῆς βουλῆς, θέλωμεν ζημιωθῆ 6 ἑκατομμύρια καὶ 200 χιλιάδας δραχμῶν. Ἄλλ' εἰς τοῦτο μόνον νομίζετε ὅτι συμποσοῦται ἡ ζημία ἡμῶν; πάντες γνωρίζομεν, καὶ ὁ εἰς δυστυχῶς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ ἀνερχόμενοι εἰς τὸ βῆμα τοῦτο ὁμολογοῦσιν, ὅτι τοὺς τόκους τῶν δανείων, τῶν συμ- πεφωνημένων μέχρι τούδε, δὲν δυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν ἀ- πὸ τὰς τακτικὰς προσόδους τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἐπομένως καὶ διὰ τοὺς τόκους αὐτοὺς μέλλομεν νὰ δανεισθῶμεν καὶ νὰ πληρώσωμεν τόκους, καὶ τίς ἤξευρε μετὰ τινὰ ἔτη, ἂν ἔχω- μεν τὴν ἀτυχίαν τὸ αὐτὸ σύστημα οικονομίας νὰ ἐπικρατῆ καὶ οἱ αὐτοὶ συνδυασμοί, ἂν δὲν συνομολογήσωμεν δάνειον ἕτερον μὰ τὰ αὐτὰ ἢ καὶ μεγαλειτέρα βάρη ἀπὸ τὸ δάνειον τοῦτο ὅπως πληρώσωμεν τοὺς καθυστεροῦντας τόκους. Ση- μειώσατε δὲ ὅτι καὶ ἄλλην σπουδαιοτάτην ἐπὶ τὰ χεῖρα δι- αφορὰν ἔχει τὸ ὑπὸ συζήτησιν δάνειον ἀπὸ τὸ διὰ τῶν συμ- βάσεων τοῦ 1873 συνομολογηθέν· ἡ διαφορὰ αὕτη ἡ σπου- δαία εἶναι ὅτι τὸ τῶν συμβάσεων τοῦ 1873 συνομολογεῖτο ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, τοῦτο δὲ χρεωλυτικῶς καὶ ἐπὶ 44 ἐτῶν πληρωτέον.

Τὴν στιγμήν ταύτην θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ ὁ ἀξιότιμος ἐκ Παρ- νασίδος βουλευτῆς νὰ τῷ παρατηρήσω, ὅτι μοὶ ἐφάνη ἀρκετὰ παραδόξος ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον χθὲς εἶπεν, ὅτι δηλ. δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ δὲν συνάπτεται δάνειον διαρκές καὶ ὅτι δύναται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ «Πιστωτι- κή» ὅταν θέλῃ νὰ κλείσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς, νὰ παραγ- γείλῃ εἰς τὴν κυβερνήσιν νὰ πληρῶσῃ καὶ νὰ παύσῃ τὸν ἀ- νηκτὸν λογαριασμὸν. Μοὶ ἐφάνη πολὺ παράδοξος ὁ ἰσχυρι- σμὸς οὗτος, διότι νομίζω ὅτι ὠφείλε νὰ σκεφθῆ ὅτι ὁ ἀνοικ- τὸς οὗτος λογαριασμὸς συνάπτεται δυνάμει νόμου, ἦτοι διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ νόμος, ἐπομένως δὲν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὀ- ρους τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, καθ' οὗς οἱ λογαριασμοὶ οἱ ἀνοικτοί, τοὺς ὁποῖους συνάπτουσιν οἱ ἰδιῶται, δύνανται, κα- τὰ τὸ δοκοῦν τῇ τραπέζῃ, βεβαίως καὶ νὰ ἀζητηθῶσι καὶ νὰ ἐλαττωθῶσιν ἀναλόγως τῆς οικονομικῆς τῶν ἰδιωτῶν τούτων καταστάσεως ἢ καὶ νὰ πανσῶσιν ὀλοτελῶς.

Μεταβαίνω εἰς τὸ δεύτερον δάνειον ἢ μᾶλλον εἰς τὴν με- τατροπὴν δανείων τὴν ὁποίαν αἱ πέρυσιν ὑποβληθείσαι συμ- βάσεις περιλαμβάνουσιν, καὶ συγκρίνω τὸ δάνειον τοῦτο ἢ μᾶλλον τὴν μετατροπὴν πρὸς ἴσον ποσὸν δανείου, ἀναφε- ρόμενον ἐν τῇ ὑπὸ συζήτησιν ἡμῶν συμβάσει. Κατὰ τὰς συμ-

θάσει τοῦ 1873, ἡ κυβέρνησις ἐκεῖνη ἐδανείζετο χρεωλυτικῶς καὶ ἐπὶ 22 ἔτη πρὸς 7 0/0, ἀλλ' εἰς τὸ ἄρτιον, κεφάλαιον 3,800,000 δραχμ. ἂν δὲν ἀπάρτῃται· κατὰ τὴν σύμβασιν δανείζεται τὸ αὐτὸ ποσὸν χρεωλυτικῶς ἐπὶ 44 ἔτη μὲ τὸν 6 0/0 καὶ ἐκπτώσιν 19 τοῦ κεφαλαίου, ἥτοι ἐπὶ τόκῳ 7 καὶ 83 κατὰ τὸν ὑπολογισμόν, τὸν ὅποιον ὁ ἀξιότιμος ἐκ Παρνασίδος Βουλευτῆς εἰς τὴν ἐκθέσιν τοῦ ἔχει. Ἡ διαφορὰ τῶν 83/100 φέρεται ἐπιτόσιως ἐπὶ κεφαλαίου δραχμ. 3, 800,000 ζημίαν 31,540 δραχμῶν ζημίαν, λέγω, συγκρινόμενου τοῦ δανείου τούτου πρὸς τὸ δάνειον τὸ ἐν ταῖς συμβάσεσι τοῦ 1873 περιεχόμενον, ἐπομένως, ἐπὶ 44 ἔτη, ἡ ζημία ἀναβαίνει εἰς 1,387,760 δραχμάς. Διὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ προηγουμένῳ εἶπον, ὅτι δὲν εἶναι αὐτὴ μόνον ἡ πραγματικὴ ζημία ἡ ἀναντιρρήτος, ἡ διὰ τῶν ἀριθμῶν ἀποδεικνυομένη· εἶναι καὶ ἡ ἑτέρα ζημία, ὅτι πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν τῶν τόκων θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δανεισθῶμεν καὶ νὰ πληρώσωμεν καὶ τόκον. Ἡ σύγκρισις λοιπὸν μεταξὺ ποσοῦ τοῦ δανείου τὸ ὅποιον σήμερον ἡ κυβέρνησις εἰσήγαγεν εἰς τὴν βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν καὶ τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἡ προκάτοχος κυβέρνησις διὰ τῶν τριῶν συμβάσεων εἰσήγαγεν εἰς τὴν παρελθούσαν σύνδον, ἡ σύγκρισις αὕτη μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι τὸ δάνειον θὰ ζημιωθῇ διὰ τῆς νέας ταύτης συμβάσεως τὸ βεβαίως οὐχὶ ἀξιοκαταφρόνητον, καθαρὸν δέ, βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον ποσὸν τῶν 7,651,528 δραχμῶν. Αὕτη ἡ ἐπὶ τὰ χεῖρα μεταβολὴ γίνεται διὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν συμβάσεως, καὶ αὕτη ἡ μεταβολὴ ἠξιώθη τῶν ἐπαίνων καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ὑπὲρ τοῦ δανείου τούτου ἀγαρευσάντων· αὐτὴ ἡ μεταβολὴ εἶναι ἡ ὅποια ἔλαμψε τὸν μὲν ἀξιότιμον ἐξ Αἰγιαλείας βουλευτὴν νὰ ἀναδράμῃ μέχρι Τουρκίας, ὅπως ἐκεῖ κατορθώσῃ νὰ εὕρῃ λόγους δικαιολογούντας τὸ δάνειον τούτο, τὸ δὲ ἀξιότιμον ἐκ Παρνασίδος βουλευτὴν νὰ φαίνη τὴν τράπεζαν μὲ ἄνθη καὶ ῥόδα καὶ μὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ἐθνικὴν.

Ὁ ἀξιότιμος εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ὅποιαν ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν, μετὰ παραδειγματικῆς λεπτομερείας ἀριθμῆι ὅλας τὰς ὠφελείας ὧν ἐστερήθη ἡ τράπεζα, συνολογησάσα τὴν σύμβασιν ταύτην. Τὰς ὠφελείας ταύτας θέλω διὰ βραχέων ἐξετάσει καὶ θὰ ἐρωτήσω τὸν ἀξιότιμον ἐκ Παρνασίδος βουλευτὴν νὰ μοι εἴπῃ, ἐὰν ἀληθῶς πρῶτον μὲν ἦναι ἀξία λόγου, δεύτερον δὲ ἐὰν ἀκόμη ἦναι πραγματικαὶ καὶ ἀληθεῖς. Πρὸ τούτου ὅμως, θὰ μὲ συγχωρήσετε νὰ εἶπω, ὅτι ὁ τόκος, ὁ περιεχόμενος εἰς τὰς συμβάσεις διὰ τὸ δάνειον καὶ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. εἰσηγητοῦ εἰς 7 καὶ 83 ἀναβαίνων, νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ πραγματικὸς, δὲν εἶναι αὐτός, ὅστις θὰ κοστίσῃ εἰς τὸ δάνειον. Τὸ δάνειον θὰ πληρωθῇ πραγματικῶς ἀνώτερον τόκον, ὅτι τὸν πληρῶσῃ δὲ κατ' ἀνάγκην ἕνεκα τῶν μελλόντων ἐὰ συμβῶσιν ἐξῴδων, τῶν μελλουσῶν ζημιῶν, τὰς ὅποιας προλαμβάνουν αἱ συμβάσεις τοῦ 1873, τὸ μὲν, ὡς δημιουργοῦσαι δάνεια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, τὰ ὅποια δὲν φέρουσι τὴν ζημίαν ταύτην, τῆ δὲ, διότι μετατρέπουσι δάνεια βαρύτερα εἰς ἐλαφρότερα διὰ μόνης τῆς τραπεζικῆς καὶ διὰ προσφυγῆς εἰς τὸ κοινὸν καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ ἐξῴδα ταῦτα εἰς τὰ ὅποια θὰ ὑποβλήθῃ ἡ κυβέρνησις συνίστανται εἰς ἡμισυ τοῖς 0/0 ἀμοιβὴν ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου τῶν ἐγγραφῶν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸ ὅποιον 1/2 0/0 ὀφείλει ἡ κυβέρνησις νὰ πληρῶσῃ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ νὰ πληρῶσῃ ἐξῴδα μεταφορᾶς χρημάτων, κινδυνεύει, καὶ κινδυνεύει βεβαίως, καὶ θὰ ζημιωθῇ ἀναντιρρήτως ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος ἢ τοῦ νομίσματος ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Νομίζω ὅτι, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὰ τραπεζικὰ γινώσκουσιν κάλλιον ἐμοῦ καὶ ἐὰν σφάλλω δύνανται νὰ μὲ διορθώσωσι, ὅτι δηλαδὴ, σχεδὸν πάντοτε, ὁ φέρων συνάλλαγμα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ζητῶν χρήματα ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ζημιούται, διότι ἡ ἀξία τοῦ χρηματικοῦ ἐν Ἑλλάδι εἶναι πάντοτε μείζων ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΣΥΜΟΠΟΥΛΟΣ. — Νομίζω ὅτι συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντιθέτον· διότι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὸ φράγκον εἶναι πραγματικόν, ἐνῶ παρ' ἡμῖν τιμᾶται μίᾳ καὶ 12/100.

ΒΑΛΑΕΤΑΣ. — Νὰ σὰς ἀπαντήσω.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. — Κύριε Βαλέττα κάμετέ του τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸ φράγκον θὰ εἴδῃ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀλλὰ θ' ἀλλάξῃ διὰ χαρτίου, τὸ ὅποιον ἔχει 3 φράγκα κατωτέρων ἀξίαν.

ΒΑΛΑΕΤΑΣ. — Δὲν εἶμαι δευτὸς περὶ ταῦτα, δι' αὐτὸ μετὰ δισταγμοῦ ἀνέφερον τὸ κίνδυνον τῆς ζημίας ταύτης καὶ ἐζήτησα, ἐὰν σφάλλω, νὰ μὲ διορθώσω· ἀλλὰ δις μοῦ συνέβη εἰς ὅλον μου τὸν βίον νὰ ἔχω συνάλλαγμα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐζημιώθην. Ἐτέρα δαπάνη εἰς τὴν ὅποιαν θὰ ὑποβλήθῃ τὸ δάνειον καὶ ἡ ὅποια πρέπει νὰ καταλογισθῇ καὶ αὕτη εἰς τὰς ζημίας, τὰς ὅποιας μέλλει νὰ ὑποστῇ, πρέπει δηλαδὴ νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ τόκου, εἶναι ἡ δαπάνη τῶν ὁμολογιῶν δὲν ἐνοῶ ὅτι εἶναι πολὺ μεγάλη, ἀλλ' εἶναι ὀπωσδήποτε δαπάνη. Ἀναφέρω δὲ αὐτὰ μετὰ τινος λεπτομερείας καὶ ἂν θέλετε φιλαργύρου, διότι ὁ ἀξιότιμος ἐκ Παρνασίδος βουλευτῆς, ὡς θὰ εἶδῃτε κατωτέρω, μετὰ τῆς αὐτῆς λεπτολογίας προσεπάθησε νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ νὰ ὀρίσῃ ὅλα ὅσα εἶδοντο νὰ ὠφελήθῃ ἡ τράπεζα καὶ τὰ ἀφῆκεν, ἵνα ἐκ τούτου πορισθῇ ἐπαίνους καὶ ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ἐθνικὴν.

Ἄλλ' ἐπιπλέον αὐτῶν εἶναι καὶ μίᾳ ἄλλῃ ζημίᾳ τῶν ὅποιων

ὀφίσταται τὸ ἔθνος καὶ τὸ δῆμόσιον, διὰ τῆς κατὰ τοιοῦτον τρόπον συνομολογήσεως τοῦ δανείου. Καθὼς γνωρίζετε, οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ὠφείλουσι καθ' ἑβδομάδα νὰ παραδίδωσι τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς τὴν τράπεζαν, ἡ δὲ τράπεζα θὰ πληρῶνῃ ἐπὶ τούτοις ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὰ λαμβάνει, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τοῦ τόκου τὸν ἡμισυ τόκον τοῦ τρέγοντος τῆς προεξοφλήσεως· ἀρὰ τὸ δῆμόσιον ζημιούται τὸν ἡμισυ τούτου τόκον ἀναντιρρήτως. Ἐὰν ὅμως κατὰ τὰς τοῦ 1874 συμβάσεις τὸ δάνειον συνομολογήτο, καὶ ἐὰν ἐγίνοντο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ εἰσπράξεις καὶ καταβολαὶ τῶν χρημάτων, δὲν ἤθελε ζημιωθῇ τὸ δῆμόσιον, διότι τὰ δάνεια ἐκεῖνα συνάπτονται δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ, ὡς γνωρίζετε, εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ὑπολογίζεται ὁ τόκος πλήρης.

Δι' ὀλίγων, ὡς προεῖπον καὶ προῦπεσέθη, θὰ λαλήσω περὶ τῶν θυσιῶν, τὰς ὅποιας ὁ ἀξιότιμος ἐκ Παρνασίδος βουλευτῆς, κρίνων καὶ εἰσάγων τὴν σύμβασιν, εἶπεν ὅτι ὑφίσταται ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα, καὶ τὰς ὅποιας ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος ἀπὸ πατριωτισμῶν· εἶναι δὲ αἱ θυσίαι αὗται, ὅτι δὲν δέχεται προμήθειαν διὰ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ δανείου εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἀλλὰ, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, κατὰ τὴν σύμβασιν, αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται καὶ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα· ἐπομένως δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ θυσία αὕτη εἶναι, οἷα τὴν ἀναγράφει ὁ ἀξιότιμος εἰσηγητῆς· Νομίζω, ὅτι προχειρότερον εἶναι εἰς τοὺς μέλλοντας εἰς ἐγγραφῶσι, νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ ταμεῖα, καὶ ὅσον εἰς περισσότερα μέρη τοῦ κράτους εἶναι ταμεῖα παρὰ ὑποκαταστήματα, καθόσον τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ δανείου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ δυστυχῶς μέλλει νὰ καλυφθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι ὁ τόκος ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἐν τῇ συμβάσει προσφερομένου. Ἐπομένως νομίζω ὅτι ἡ θυσία αὕτη, εἰς τὴν ὅποιαν τοσοῦτον πατριωτικῶς ἡ τράπεζα ὑποβλήθη, δὲν εἶναι τῶσαν ἐπαίνων ἀξία. Δὲν νομίζω ὅτι εἶχε σκοπὸν ὁ ἀξιότιμος εἰσηγητῆς νὰ ἐπαίνεσῃ τὴν τράπεζαν καὶ διότι διὰ τὸ δάνειον τὸ ὅποιον αὕτη ἀναλαμβάνει δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ προμήθειαν. (Ἀκολουθεῖ).

Ὀλίγα πλὴν ὀρθά

πρὸς τὴν συνάδελφον «Ερμούπολιν.»

Ἡ συνάδελφος «Ερμούπολις» ἐν τῷ ἀριθμῷ 518 ἀναφέρει ὅτι, ἀφ' οὗ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Ὑπουργῶν προτίθεται νὰ ζητηθῇ τὴν κατάργησιν τῶν Ἱερατ. Σχολῶν, καί τις κεντὰ τῆς καταργήσεως αὐτῶν ἠγέρθησαν φωναί, ἀς ἐξ ἑδρῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἤγειρον ἀναμφιβόλως. Συμπεραίνων δὲ ἠλέγει ὅτι συμφωνεῖ καὶ αὕτη μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἐγχαίρει τὴν κατάργησιν αὐτῶν, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἡπρωτεύσει ἐκάστου νομοῦ, καὶ αἵτινες ἔχουσιν ἀνὰ 15 ἡμαθίας ἐκάστη Σχολὴ κατὰ μέσον ὄρον, ἀλλὰ συνιστᾷ αὐτῶ τὴν σύστασιν μίᾳ καὶ μόνῃς, εἰς ἣν νὰ σπουδάζωσιν πῶλοι οἱ μαθηταὶ τῶν διεσπαρμένων καὶ κακῶς συντηρουμένων Ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ ἦτις νὰ ἔχῃ ἱκανοὺς καὶ ἀκαρροῦδους διδασκάλους νὰ διδάσκωσι τοὺς νέους ἐκείνους, οὗτινες προορίζωνται νὰ ἱερωθῶσιν. Καὶ ἀπορίας ἀξίον εἶναι ἡ πῶς δὲν ἐγένετο πρὸ πολλοῦ μίᾳ μόνῃ Ἱερατικῇ Σχολῇ, ἀφ' οὗ ἡ δαπάνη ἤδη γίνεται μεγαλειότερα διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν μικρῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν. Καὶ αὕτη μὲν ἡ παρὰ τῆς συνάδελφου ἐξενεχθεῖσα γνώμη περὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἱερατικῶν Σχολῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς διαφωνοῦντες πρὸς ταῦτα, ἐπάγομεν τὰς ἐξῆς ἀντιρρήσεις. Α'.) Ὅτι ἀγνοεῖ ἡ συνάδελφος πόσα Ἱερατικὰ Σχολεῖα ὑπάρχουσιν καθ' ὅλον τὸ Κράτος· διότι ἂν ἐγίνωσκε τοῦτο βεβαίως δὲν ἠθελε διίσχυρίζεσθαι ὅτι εἰς πάντα νομὸν ὑπάρχει καὶ ἐν Ἱερατικῶν Σχολεῖον. Ὅταν δὲ τις ἐκφέρῃ γνώμην περὶ πράγματος ὅπερ ἀγνοεῖ, ὁ τοιοῦτος θὰ μᾶς συγχωρήσῃ νὰ τῷ εἴπομεν ὅτι οὐδὲ γνώμην δύναται νὰ ἐκφέρῃ περὶ ἀγνοουμένου ἀντικειμένου. Β'.) Ὅτι οὐτε ἐν Σκῶν, οὐτε ἐν Θήβαις, οὐτε ἐν ἄλλαις δῆμοις τοῦ Κράτους ὑπάρχουσιν Ἱερατικὰ Σχολεῖα, διὰ νὰ παραδειχθῶμεν ὅτι τὰ δημοτικὰ Συμβούλια αὐτῶν ὠρμήθησαν εἰς ψήφισματα ἀπευχόμενα τὴν κατάργησιν τῶν Ἱερατικῶν Σχολεῖων, διότι ἴδια συμφέροντα εἶχον καὶ ἔχουσιν νὰ ὑπερασπίσωσι ταῦτα, κηρυχθέντα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν. Γ'.) Ἐὰν ὑπὸ τῶν αὐτῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων ἐμπνέεται ἡ συνάδελφος ὑπ' ὧν καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, καὶ ὡς πρὸς τὸ Κανονικὸν καὶ Ἑκκλησιαστικὸν δίκαιον, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀβροφροσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν ἐν ἐπιδεικνυτοὶ πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα ὧν χρῆται ἐπιτελεῖται καὶ ποιεῖται ὑποστηρίξαν Ἀρχιερεῖς πρὸς χειροτονίας, καὶ τέλος καὶ πρὸς ὅσα προεβή καταστρεπτικὰ μέτρα κατὰ τῶν μοναστηριακῶν περιουσιῶν, οὐδόλας παράδοξον τὸ νὰ συμφωνῇ καὶ πρὸς τὰς σκέψεις αὐτοῦ ἡμεῖς μάλιστα καὶ συγχαιροῦμεν τὴν συνάδελφον διὰ τὴν πεποιθησὴν τῆς ταύτης. Δ'.) Ἀφ' οὗ ὁ Νόμος τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ὤρισεν ἵνα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκάστη αὐτῶν παιδευομένων μὴ ἦ ἐλάττω τῶν 10 καὶ μείζων τῶν 40, ἔπειτα ὅτι καὶ 10 μαθηταὶ ἂν ὑπάρχωσιν ἐν ἐκάστη Σχολῇ αὗται δὲν δύναται νὰ καταργηθῶσι, πολλῶ δὲ μάλλον ὅταν κατὰ μέσον ὄρον ἔχουσιν 25—30 μαθητὰς ἐκάστη. Ε'.) Ἀφ' οὗ ἡ σύστασις τῶν μικρῶν αὐτῶν Σχολῶν

δὲν τῇ ἀρέσει, δὲν ἔπρεπε νομίζομεν ν' ἀγνοῆθῃ, ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ἰδρυμένη καὶ μίᾳ τοιαύτῃ μεγάλῃ, ἡ Ῥιζάρειος, ἀλλ' οἱ ἐν αὐτῇ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παιδευόμενοι, ἐπειδὴ γίνονται μεγάλοι δὲν ἱερῶνται ἔπειτα, καθόσον δὲν εἶναι δίκαιον καὶ νὰ κἀθῆναι πρὸ τῶν Νεῶν ἐπιπαιτῶντες μετὰ δίσκου ὅπως ζήσωσιν. ΣΤ'.) Διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ ἡ συνάδελφος ὅτι οἱ ἐν αὐταῖς ταῖς σχολαῖς διδάσκοντες, δὲν εἶναι ἀρμόδιοι, ὀφείλει νὰ εἴπῃ ὅτι προσελθόντος τοῦ ἐκδότη αὐτῆς ποτε ἐν ταῖς ἐξετάσεσι μίᾳ τῶν Σχολῶν τούτων, ἐπέισθη ὅπως ὅτι οἱ ἐν αὐταῖς διδάσκοντες εἶναι ἀκαρροῦδοι, ἀλλῶς φαίνεται ὅτι ἐπίστευσεν εἰς ἀλλοτρίαν εἰσηγήσειν, οὐχὶ πολλῆς ὑπολήψεως οὐδὲ πίστews ἀξίας. Ζ'.) Ὅτι ἡ διὰ τὰ Ἱερατικὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους δαπάνη εἶναι τόση, ὅσην ἐχρεώσθη νῦν ἡ Κυβέρνησις, σπεύδουσα νὰ νομιμοποιήσῃ τὰς ἐν τῇ βουλῇ παρανομίας τῆς, εἰς τὴν δι' ἀτμοσφαιρῶν περισυγῶγῃ τῶν ἐν ταῖς Ἑπικρατικῆς ἀπόντων Βουλευτῶν τῆς, ἦτοι τὸ εὐτελὲς ποσὸν 28,000 δραχμῶν. Καὶ Η'.) καὶ τελευταῖον ὅτι, οὐτε αἱ Κυβερνήσεις ἐκεῖναι, αἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἠθικοποιήσωσι τὰ Ἑθνη τὰ ὅποια Κυβερνώσιν, ἠθικοποιούσιν αὐτὰ ἄνευ τῆς μορφώσεως καλῶν ἱερέων καὶ πνευματικῶν πατέρων, οὐτε οἱ δημοσιογράφοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπιθυμοῦσιν ἵνα οἱ λαοὶ κάμνωσιν ἀρίστην διάκρισιν τοῦ δικαίου, αἰσθάνωνται ἐν ἑαυτοῖς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπερμυθῶσιν ὑπὲρ πίστews, Πατρίδος καὶ Ἐλευθερίας, συμφωνοῦσι μετὰ τῶν φρασθεσῶν Ὑπουργῶν καὶ ἐγκρίνουσι τὰς ἀνθετικὰς αὐτῶν πράξεις, ὅταν οὗτοι ἐπιχειρῶσι νὰ καταργήσωσι τὰ ἐκπαιδευτήρια ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι προσωριμὰ διὰ νὰ μορφώσωσιν ἐκείνους, οἵτινες μέλλοντιν ἐπιτελεῖν τὴν διδασκαλίαν τῶν λαῶν τὰς ἀληθείας τὰς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ περιχομένης, τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους, τὴν ὑπόληψιν πρὸς τὸ ἀλλότριον δίκαιον, καὶ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀποστροφήν πρὸς πᾶσαν ἀνομίαν, πρὸς πᾶσαν κακίαν, πρὸς πᾶσαν ἀσέβειαν. Τοιοῦτός τις ἐάν ἦτο ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς σήμερον, δηλ. δεδιδαγμένος νὰ ἐνθυμῆται ὅτι ὠρίσθη νὰ τηρῇ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ὑπερηγῇ τοῦ Συντάγματος, ἀς ἦναι βεβαία ἡ συνάδελφος ὅτι οὐτε νόθους ἐκλογὰς ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ κ. Βούλγαρης, λόγῃ διασκεδάζων τὰ πλῆθη καὶ ῥιπάλοις ἀποκλείων αὐτὰ τῶν ἐκλογικῶν τόπων, οὐτε ἀσχημικῶς ἠθέλε τολμᾶ νὰ πράττῃ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, οὐτε τὸ Σύνταγμα ἤθελε ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ περιουβρίξῃ, οὐδὲ ἠθέλε παίζειν ἐν οὐ παικτοῖς κροτῶν τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀφ' ἧς ἐφωράθη τὸ στυγερώτατον τῶν ἐγκλημάτων διαπραχθέντων. Ἄρα καθ' ἡμᾶς ἡ κατάργησις τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, ἴσα δυναμένη εἴη ἀποκτηνῶσαι τοῦ Ἑθνοῦ καὶ τῇ ἀπωλείᾳ παντός πρὸς τὴν θρησκείαν σεβασμοῦ, θεωρεῖται ὀπισθοδρομικὸν ἔργον, καὶ ἀντικρῶς βλασφημία, κατὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως. Ἐὰν ἐπέισθη ἡ συνάδελφος ὅτι ἔχει ἄδικον, ἀκρίτως καὶ περὶ ἀγνοουμένων γνώμην καὶ φωνὴν ἐπιπόλαιον ἀριεῖα, θὰ σιωπήσῃ, εἰδμητῇ, τὴν παρακαλοῦμεν νὰ ἐκθέσῃ ἐν πλάτει τὰς ἰδίας σκέψεις, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐσκεμμένως μελετήσῃ τὸ ζήτημα, ὅπως πεισθῶμεν τοῦλάχιστον ἡμεῖς περὶ τοῦ ὅτι ἔχομεν ἄδικον, οὕτω συλλογιζόμενοι καὶ τοιαῦτα τινα δημοσιεύσαντες.

Τίνες οἱ διδάσκαλοι τῶν ἀποχωρήσεων ἀπὸ τῶν συνελεύσεων.

Ἐπειδὴ τὰ μίσθια ὑπουργικὰ ὄργανα ἔσπευσαν νὰ δημοσιεύσωσιν ὅτι, ἡ ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀποχώρησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, γενομένη ἐν ὄρα καθ' ἣν χεῖρα βεβήλων ἐτίθουν κατὰ τοῦ συντάγματος οἱ Βούλγαρης, Νικολόπουλος καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ, εἶναι μίᾳ πρωτοφανῆς καὶ ἀνήκουστος ἀτοπία εἰς τὰ Συνταγματικὰ χρονικά, ἐπομένως δὲ καὶ μίᾳ φυγῇ καὶ ἀπόδρασι ἀδικαιολόγητος καὶ ἀνανόρη, σπεύδομεν νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι τοιοῦτόν τι συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν τῇ Ἱταλικῇ καὶ τῇ Πρωσικῇ Βουλῇ, μετὰ μόνῃς τῆς διαφορᾶς, ὅτι ἐν ταῖς Βουλαῖς ταύταις δὲν ἐπρόκειτο τὸ περὶ ὑπάρξεως ζωῆς ἢ θανάτου τοῦ Συντάγματος ζήτημα, ἀλλὰ μόνον διότι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἤθελεν ἡ πλειοψηφία νὰ ἐπιβάλλῃ τῇ μειοψηφίᾳ τοὺς ἐκ Σικελίας Βουλευτὰς καθ' ὧν ὑπῆρχον ἐνστάσεις ἀκυρότητος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ διότι ὑπεστηρίχθη τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἀπόντος τοῦ πρωθυπουργοῦ, καθὼ ἀπερρίφθη ἡ πρότασις φυλακισέως τινος τῶν Βουλευτῶν. Καὶ ὅμως ἐκεῖ εὐθὺς ἐπέβλη ἡ θεραπεία, τῆς πλειοψηφίας ἀναγνωρισάσης τὸ δίκαιον καὶ ὑπακουσάσης εἰς τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα συνέβησαν ἐν ἀλλοτρίοις Κράτεσιν ἐπομένως δυνατὸν νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν αὐτὰ ὡς κανόνες, ἡμεῖς καταχωρίζομεν ἐνταῦθα γεγοθὸς ἐγγράσιον, συμβάν κατὰ τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1864, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι καίτοι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλοσυνλεύσεως εἶχε ψήφισῃ ἐν τῷ Συντάγματι καὶ τὸ κεφάλαιον περὶ σχηματισμοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ μειοψηφία τότε μὴ θέλουσα νὰ ἀναγνωρίσῃ τοῦτο μὴδὲ νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας, καθὰ ἀξιοῦσιν ἤδη τὰ ὄργανα τοῦ κ. Βούλγαρη, οὐ μόνον ἀπεσύρθη τῆς συνεδριάσεως ἀλλὰ καὶ διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ μέρους τούτου τοῦ συντάγματος. Τίνες δὲ οἱ συντάξαντες τὴν διεμαρτυρήσιν ταύτην καὶ οἱ ἐκ τῆς συνελεύσεως ἀποχωρήσαντες; Οὐδένας ἄλλοι παρὰ ὁ κ. Βούλγαρης καὶ ὁ κ. Νικολόπουλος καὶ οἱ περὶ αὐτοῦς τότε συνησπισμένοι. Ἦσαν δὲ 97 οἱ ὑπογράφοντες τὴν διεμαρτυρίαν ταύτην, ἦτοι μόνον τὸ τρίτον τοῦ ὅλου

ἀριθμοῦ τῶν πληρεξουσίων. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο δημοσιεύοντες δὲν πράττομεν αὐτὸ ὅπως κακίσωμεν τὴν διαμαρτύρησιν ἐκείνην ὡς κακῶς γενομένην, καθόσον τοιαύτην εἶχον πεποιθήσιν οἱ διαμαρτυρηθέντες, ἀλλ' ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ἡδὴ γενομένη ἀπὸ τῆς Βουλῆς ἀποχώρησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι μᾶλλον δεδικοιολογημένη, καθόσον ἐπρόκειτο περὶ παραβιάσεως ῥήτου ἐν τῷ Συντάγματι ἄρθρου, λίθου οὕτως εἶπεν ἀκρογωνιαίου, τὴν ὅλην συνταγματικὴν οἰκοδομὴν ἀποσείσαντος, παρὰ τὴν τότε γενομένην παρὰ τοῦ κ. Βούλγαρη, ὅτε ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς σώματος, ὅπερ κατόπιν ἀποδοκιμασθὲν κατηγγήθη. Ἀφοῦ λοιπὸν, κ. Βούλγαρη καὶ κ. Νικολόπουλε, ὑμεῖς αὐτοὶ ἐγένεσθε διδάσκαλοι τοιούτων ἀποχωρήσεων καὶ μάλιστα περὶ ἀντικειμένων καὶ ζητημάτων δευτερευόντων ἐν τῷ Συντάγματι, διατὶ τάχα καταδικάζετε μίαν ἐντιμὸν καὶ δικαίαν ἀποχώρησιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, θελησάσης νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς παρανομίας σας καὶ νὰ παύσῃ κοινωνοῦσα μετὰ ἀνόμων; Παύσατε λοιπὸν καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ περὶ ὑμᾶς τοιαῦτα λέγοντες καὶ ἰσχυρίζοντες, διότι καθίστασθε ὁσημέραι κατάδηλοι, ὅτι καταδικάζετε αὐτοὺς οἱ αὐτὰ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πραγθέντα ἄλλοτε καὶ ἐν οὐ οὐ δέοντι. Ἴδου ἡ ἐν λόγῳ διαμαρτύρησις.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πληρεξούσιοι ψιφίζοντες ὑπὲρ τοῦ συνόλου τοῦ Συντάγματος, ἐξαιροῦμεν τὸ περὶ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κεφάλαιον αὐτοῦ, τὸ μὲν, ὡς μὴ προελθὸν ἐκ τῆς ἐλευθέρως ψήφου τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν Συνταγματικῆς συνελεύσεως, ἀλλὰ καταναγκαστικῶς εἰς αὐτὴν ἐπιβληθὲν, τὸ δὲ ὡς εἰσάγον ἐν τῇ πολιτείᾳ θεσμὸν ἀπεχθῆ μὲν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐκ παλαιῶν παραδόσεων, παράσιτον δὲ τοῦ Συντάγματος καὶ νόθον, προωρισμένον νὰ διαφθερίῃ τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα, ὅπερ ἐλάβομεν παρὰ τοῦ λαοῦ τὴν ἐντολήν ν' ἀναπτύξωμεν διὰ τοῦ νέου Συντάγματος καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν. Ὑπογράφοντες δὲ τὸ Σύνταγμα, διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῶν περὶ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας διατάξεων αὐτοῦ, ὡς μὴ ψηφισθεῖσάν παρὰ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας· διότι ἀποράσεις καταναγκαστικῶς παρὰ τῆς συνελεύσεως ἐναρθεῖσαι καὶ διὰ μιᾶς μόνης ψήφου εἶναι μὲν ἀνάξια ἀντιπροσώπων ἐλευθέρου λαοῦ, δὲν κατισχύουσι δ' ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, πατρίδος τῆς ἐλευθερίας. Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι ὁ ἡγεμὼν θέλει ἀποκρούσει θεσμὸν τοιοῦτον, μέλλοντα νὰ συναθροίσῃ περὶ τὸν θρόνον τὴν κολακίαν καὶ τὰς παρασίτους αὐτῆς κακίας, δι' ὧν οἱ θρόνοι ἀμαυροῦνται, νὰ στερήσῃ δὲ τὸ ἔθνος τῶν ἐλπίδων, ἃς ὑπόσχεται αὐτῷ ὁ κοινοβουλευτικὸς συναγωνισμὸς ὑπὸ τὸ σκῆπτρον ἐναρέτου βασιλείως.

(Ἐπονται 97 ὑπογραφαί.)

Ἡ δίκη τοῦ δημάρχου Μυκονίων Α. Καμπάνη.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον προσκληθεὶς παρέστη ἐνώπιον τῶν παρ' ἡμῖν Πλημμελειοδικῶν ὁ Δήμαρχος Μυκόνου κ. Α. Καμπάνης, ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι διὰ τοῦ παρὰ πόδας δημοσιευμένου ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὴν Νομορχίαν Κυκλάδων καθύβρισε καὶ ἐχλεύασε τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχήν. Ἡ δίκη ἀναβληθεῖσα τότε ἐδικάσθη τὴν παρελθούσαν δευτέραν, καὶ τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων. Τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κ. Καμπάνη εἶχον ἀναδεχθῆ τρεῖς δικηγόροι οἱ κ. κ. Μίνως Μπογιατζόγλου, Κ. Σαλταμπάσης καὶ Ι. Δοξαρᾶς. Ἡ ὑπεράσπισις δι' ἀκαταμαχίτων ἐπιχειρημάτων κατέδειξεν, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Καμπάνη γραφέντα, οὐδόλως εἶχον σκοπὸν νὰ προσβάλλωσιν τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, καθόσον οὔτε πρόθεσιν τοιαύτην εἶχεν ὁ κ. Καμπάνης, οὔτε ἄλλην τινὰ ἀφορμὴν ἢ πλῆξιαν σκέψιν ἵνα ὑποτεθῇ κἂν ὅτι λόγοι δυσμενείας ἐξηνάγκασαν αὐτὸν νὰ παραβῇ πως τοὺς ὅρους τῆς ἀπαιτουμένης ἐν δημοσίῳ ἐγγράφῳ ἀδροφροσύνης, καὶ ὅτι μόνον ζῆλος ὑπερβάλλων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἰδίων καθηκόντων, καὶ μίᾳ δικαίᾳ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν ζωοκλεπτῶν τοῦ δήμου του, οἵτινες διότι δὲν ἐτιμωρήθησαν ἀμέσως, διὰ τοῦτο καὶ δὲν περιεστάλησαν. Μὲ ἄλλας λέξεις ὁ κ. Καμπάνης ἐτιμωρήθη οὐχὶ διότι περιέπεσον εἰς ἔγκλημα ὡς ἰδιώτης, ἢ διότι ὡς δήμαρχος ἐγένετο παραίτιος καταχρήσεων καὶ ἄλλων ἀκατονομάστων πράξεων, εἰς ἃς πολλάκις γίνονται συνεργοὶ πολλοὶ συνάδελφοί του εἰς διάφορα τοῦ Κράτους μέρη, ἀλλὰ διότι ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ συμφέροντος τῶν συνδημοτῶν του καὶ τῇ ἐξασφαλίσει τῆς περιουσίας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ζωοκλεπτῶν, μετεχειρίσθη ἐκτραχυντικὰς φράσεις, χωρὶς νὰ ὑπαπτεύῃ ὅτι αὐταὶ ἠδύναντο νὰ ἔχωσι οἴαν ἔσχον συνέπειαν. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ ἐννοῶν καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς παρεκάλεσε τοὺς δικαστὰς ἵνα ἐπιβάλλωσιν αὐτῷ τὴν μᾶλλον ἐλαφρυντικὴν ποινὴν. Τὸ σέβας πρὸς τὰ δεδικοιομένα καὶ ἡ ὑπόληψις ἦν ἐκτρέφομεν ὑπὲρ τῆς ἀκραιότητος τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀξιωματικῶν δικαστῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Πρωτοδικείου δὲν ἐπιτρέπει νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς τὴν διάνοιαν καὶ τὰς πεποιθήσεις αὐτῶν. Οὐχ ἤττον θὰ ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν νὰ ὀνομάσωμεν δικαίαν μὲν ἀλλ' αὐστηρὰν τὴν ἐπιβληθεῖσαν κατὰ τοῦ κ. Καμπάνη ποινὴν. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν δίκην καὶ κατὰ δίκην τοῦ κ. Καμπάνη. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον ἄγει ἡμᾶς εἰς ἐν σκάνδαλον εἶναι τὸ ἀνεξήγητον τῆς ἐνεργείας τοῦ κ. Νομάρχου Κυκλάδων ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου, ἐφ' ὅσον φρονούμεν ὅτι, ὡς ἀνωτάτη διοικητικὴ ἀρχὴ ἠδύνατο νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἀφορμὴν τῆς κατὰ τοῦ Καμπάνη καταδιώξεως τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ἀν' ἐπέστρεψε τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἀμέσως πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ ἀπέτεινε πειθαρχικὴν ἐπίπληξιν διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπιληψίμους φράσεις, προδιδάσκων καὶ καθιστῶν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ προσεκτικώτερον καὶ ἀδροφρονέστερον. Τοῦτο δὲ μὴ πράξας φαίνεται καὶ ὁ κ. Νομάρχης ἢ ὅτι ἐθεώρησε τὸ ἐγγράφον τοῦτο ὡς μὴ προσβάλλον τὴν Εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, ἢ ὅτι διέγνω μὲν τὰ ἀπάδοντα ἐν αὐτῷ, ἠθέλησε δὲ νὰ περιπλεχθῇ οὗτος εἰς τὴν περιεπλέχθη σαγήνην τῆς δικαιοσύνης διὰ λόγους, οὓς πάντες μὲν κατανοοῦσιν, ἄλλοτε δὲ ἐν ἄλλῃ πραγματείᾳ ἴσως θέλομεν ἀφηγηθῆ. Ἦδη δὲ περιοριζόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγράφον, μόνον ὅπως πεισθῶσιν οἱ ἀναγνώσταί ἡμῶν, τίνες οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν ποινικὴν κατὰ Καμπάνη καταδίωξιν, καὶ μὴ λέγωσιν ἄλλοι ἄλλα ἄλλως ἀποπειρώμενοι νὰ παραστήσωσι τὰ πράγματα.

Ἐν ΜΥΚΟΝῳ τῇ 15 Νοεμβρίου 1874.

Ἀριθ. 825.

Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Κυκλάδων.

Διὰ πολλῶν ἀναφορῶν μου παρέστησα πρὸς ὑμᾶς, κ. Νομάρχα, ὅτι πρὸς καταστολὴν τῶν παραπτώματων τῆς ζωοκλοπῆς ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων, ἀνάγκη παρίσταται δύο χωροφυλάκων τοῦλάχιστον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν μικρῶν μας μέσων. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἡ Σεβ. Νομαρχία εὐρησθήη νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἐν τῷ Νομῷ ὑπάρχει ἑλλειψις τοιούτων καὶ εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀποστολὴ τοιούτων, ἕνεκα τούτου τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας μένουσι τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, οὐχ ἤττον δὲν παύομεν μεριμνῶντες, καθόσον βλέπομεν ὅτι τὸ κακὸν δὲν ἐξηλείφθη ἀλλ' ὑφίσταται. Ἐὰν τοῦλάχιστον ἠδύνατό τις νὰ βλέπῃ ὅτι ὁ κύριος Εἰσαγγελεὺς θέλει κατὰ προτίμησιν εἰσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοὺς παρεκτρεπομένους εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα, βεβαίως ἢ τιμωρία αὐτῶν ἦθελεν ἐπιφέρει ὀλίγην βελτίωσιν, ἀλλ' ἡ βραδύτης τῆς Εἰσαγγελίας πρὸς ἐκδίκασιν ὄχι μόνον τοὺς ἐνίσχυει ἀλλὰ τοὺς καθιστᾷ θρασεῖς καὶ ἐπικινδύνους, ἐπιφέρουσα συνάμα καὶ τὴν ἐξασθένεισιν καὶ ἐκμηδένισιν τῆς ἐξουσίας, μὴ δυναμένης νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἐγκληματίας, πολλοὶ μάλιστα τολμῶσι νὰ λέγωσιν ὅτι ἡ Ἀρχὴ τοῦ τόπου δεικνύει ἀξιοκατάκριτον ἀδιαφορίαν καὶ διὰ τοῦτο δὲν τιμωροῦνται οἱ καταγγελλόμενοι. Τὰ τοιαῦτα, κύριε Νομάρχα εἶναι καὶ καλὸν καὶ δίκαιον νὰ μὴ λέγωνται πρὸς ταῦτα παρακαλῶ, ἵνα συστήσητε πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν ἵνα λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ὄψιν τὰ ὡς μικρὰ μὲν θεωρούμενα παραπτώματα τοῦ τόπου μας νὰ θεωρήσῃ δὲ ταῦτα ὡς μόνον μέσον παρουσιαζόμενον πρὸς καταστολὴν τῆς ζωοκλοπῆς καὶ τῆς ἐγειρομένης θρασύτητος, ἀνευ δὲ βραδύτητος εἰσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὰς ἐνώπιόν του ἐκκρεμεῖς ποινικὰς ὑποθέσεις, ἴσως ἢ τιμωρία τῶν κατηγορουμένων φέροι τὴν ἐπιδιωκομένην βελτίωσιν καὶ τὴν κατάταυσιν τοῦ κακοῦ.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Δήμαρχος
Α. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Σύλλογος τῶν Καλαβρυτινῶν Ἁγία Λαύρα, συνελθὼν ἐν Πάτραις τῇ 10 Δεκεμβρίου, μετὰ δίωρον συζήτησιν ἐξέδοτο τὸ ἐπόμενον ψήφισμα, ἐπευφημοῦντος πολυπληθεστάτου ἀκρατηρίου.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ
Ἡ ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ.

«Λαθὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ πλειονότης τῶν βουλευτῶν, προβάλλει κατὰ τὴν 30ην π. μ. ἀνευ νομίμου ἀπαρτίνας εἰς ἐπιψήφισιν νόμων, παρεβίασαν τὸ 56 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

«Ἀποδοκιμάζει μετ' ἀγανακτικῆς τὴν ἀντισυνταγματικὴν ταύτην πράξιν, καὶ θεωρεῖ ὡς μὴ ἔχοντα νομοθετικὸν κῆρος τοὺς κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεδρίασιν ψήφισθέντας νόμους.»

Ἐν Πάτραις τῇ 3 10βρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΚΑΡΑΤΖΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς
Ἄθ. Σωτηριάδης.

Σ. Σ. Π. Ἀξίαν παντός ἐπαίνου θεωροῦντες τὴν ἀθόρυβον μὲν ἀλλ' ἐννοημένην καὶ Ἑλληνικωτάτην ταύτην ἀποδοκιμασίαν τοῦ εἰρημένου συλλόγου, νομίζομεν ὅτι ἐὰν τοιαύτας τινὰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῶν ἀντισυνταγματικῶν διαθημάτων τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως ἐποιούντο οἱ πολῖται,

καὶ μάλιστα ὅπου ἡ δημοσιογραφία δι' ἑλλειψιν τυπογραφικῶν δὲν δύναται νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ Ἐπαρχικὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων, ἦτο ἀδύνατον νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τὰ Κυβερνητικὰ ἢνία διακρατῶν ὁ κ. Βούλγαρης, καθόσον ἡ Ἑθνικὴ ἀποδοκιμασία εἶναι μίᾳ ἐκφαντορικῇ ἀλήθειᾳ στηριζομένη ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἣτις δὲν ἔχει πλέον οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην οὔτε εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν, οὔτε εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐκείνους, ὅσοι ἐξ ἰδιοτελείας ἢ χάριν ποταπῶν ἀπαιτήσεων περιστοιχίζουσιν αὐτήν. Αὐτὸ τοῦτο βεβαίως αἰσθάνεται νῦν καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἣτοι ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐμπιστευθῆται εἰς μίαν Κυβέρνησιν ἠθικῶς καθροημένην, ὡς ἀποδεδειγμένως φωραθεῖσαν ὅτι ἐπέβαλε βέβηλον ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους νόμου χεῖρα.

— Κινεζικὴ εἰταιρία, ἡ ὀρθότερον εἶπεῖν εἰταιρία ἀπομειομένη Κινεζοῦς θαυματοποιούς, ἀρικομένη εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, σκοπὸν προέθετο νὰ δώσῃ παραστάσεις τινὰς πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πλεονεκτημάτων, δι' ὧν ὁ πᾶνσοφος δημιουργὸς ἐπρόκειτο οὐ μόνον τὸν νοῦν ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐντελεστέρου τῶν πλασμάτων. Ἡ πόλις ἡμῶν μετὰ πολλῆς περιεργείας συνέρρευσε ἐν τῷ θεάτρῳ κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν καὶ πρᾶγματι δὲν ἦτο ἀνάξια λόγου ἡ τόση αὐτοῦ περιεργεία, καθόσον πολλὰ ἦσαν τὰ ἐπεγεύραντα τὴν ἐκπληξιν τῶν πρώτῃν φορῶν θεωμένων αὐτῶ.

— Ἡ ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ἀπόλυσις τοῦ κ. Μεγαπάνου, καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ κ. Ἰωάννου Μπότσαρη παρὰ πολλῶν ἐχαρακτηρίσθη ὡς κακὸς προάγγελος στρατιωτικῆς θηροῦ Ἀστυνομίας. Ἀλλ' ἡμεῖς γινώσκοντες τίνος γόνος εἶναι ὁ κ. Μπότσαρης, τίνος ἀνατροφὴν ἔχει, καὶ ἡλικίαν ὑψηλὴν καὶ εὐγενῶν ὑπὲρ Πατρίδος καὶ Ἑλευθερίας αἰσθημάτων ἐμπλεως εἶναι ἡ μεγάλη αὐτοῦ καρδιά, ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι δὲν θὰ καταδεχθῆ ποτε νὰ πράξῃ τι καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀντιθεταῖον εἰς τὴν στρατιωτικὴν του τιμὴν, καὶ κατὰ κεραίαν δυνάμενον νὰ καταγράνῃ τὸ ἐνδοξον τῶν ἐνδόξων προγόνων του παρελθόν. Ἄν ἐμόλυον τὰ ἑαυτῶν ζῆφῃ καὶ τὰς ἑαυτῶν λόγγας, οἱ ἀνάξιοι ἐκείνοι τῆς Πατρίδος υἱοί, ὅσοι εὐτελεῖς καὶ ἐξετελῶν καταγόμενοι ἐγένοντο ὑπέρταται καὶ ὄργανα ἀκολάστου καὶ ἀσελῆτοῦ ἐξουσίας, ἀν' ἔστρεψαν αὐτὰ κατὰ στήθων ἑλληνικῶν καὶ δι' αὐτῶν παρεβίασαν τοὺς Νόμους καὶ τὰς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος, ὑπὲρ ὧν ἐτάχθησαν νὰ μάχωνται καὶ ὑπὲρ ὧν ἀρκήσθησαν νὰ θνήσκωσιν, δὲν ἔσεται ἐκ τούτου ὅτι, ἐπειδὴ μερὶς τις τῶν στρατιωτικῶν παρεγνώρισε τὴν ἀποστολήν τῆς, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐχθροὺς ἡμῶν πάντας τοὺς ἄλλους ἑλληνας στρατιώτας, διότι τότε εἴμεθα καὶ ἄγαν προληπτικοὶ καὶ λιαν ἄδικοι.

— Ὁ κ. Μεγαπάνος ὡς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐξ ἠσθένεκε τῇ Κυβερνήσει διὰ τῶν πιστοποιητικῶν του κατὰ τὰς ἐξελέξεις τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς ἐν τῇ Βουλῇ, προήχθη εἰς Νομάρχην Ἑββοίας. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι πρωτοφανὲς διὰ τὸν ἐπιφανῆ Γέροντα, καθόσον καὶ Κολλοιδίνο, καὶ Ἀγγελινίδα, καὶ Βυγενειάδα καὶ ἱκανοὶ ἄλλοι, τοιαύτας αὐτῷ ὑπηρεσίας προσενεγκόντες ἐν βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς, ἐν τιμῇ εἰσι καὶ τὰς ὑψηλοτέρας δημοσίας θέσεις καταλαμβάνουσιν Ὑπουργοῦντος τοῦ κ. Βούλγαρη, διὸ καὶ τὸ περὶ αὐτῶν ἐπιτελεῖται οὐδόλως, σφάλλει τις ἐν τῷ παρομοίῳ πρὸς ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον.

— Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀπόντες βουλευταὶ ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Δεληγεωργίου, ἤρξαντο διαδηλοῦντες ὅτι συμμερίζονται καθ' ὁλοκληρίαν τὸν πρὸς τοῦ ἐκλογεῖς τῶν γενομένην δόλωσιν παρὰ τῶν δεκαπέντε ἐν Ἀθήναις παρόντων Δεληγεωργιστῶν, περὶ ἧς διελέχετο τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν. Οὐχ ἤττον καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοιαύτας ἐποιήσαντο δηλώσεις. Μέχρι τοῦδε εἶδομεν δημοσιευμένας τὴν τοῦ κ. Ζωχοῦ βουλευτοῦ Μέσης (Κερκύρας) τὴν τοῦ κ. Κοντομιχάλου, Βουλευτοῦ Κρηνέας, τὴν τοῦ κ. Αρ. Σακελλαροπούλου, βουλευτοῦ Μαντινείας. Καθὰ δὲ ἐξ ἰδιαίτερων ἀλληλογραφικῶν μανθάνομεν πρόκειται καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια νὰ προδῶσιν εἰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς συλλήσεως τῶν Συνταγματικῶν θεσμῶν, καὶ εἰς εὐχὰς περὶ παλινορθώσεως τῶν πραγμάτων διὰ νέας, σώφρονος καὶ συνετῆς Κυβερνήσεως.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Συνεπεία τῆς διαθέτης τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου ἡμῶν Χρήστου Νικολαΐδου, ὁ ἱερὸς Ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως τελεῖ Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 22 τρέχοντος.

Σύρος τὴν 20 Δεκεμβρίου 1874.

Οἱ Ἐφηροὶ τοῦ ἱ. Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐνταῦθα Γαλλικοῦ Προξενείου δύναται ὁ βουλόμενος νὰ λάβῃ τὰς δεούσας πληροφορίας καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα πρὸς ἐγγραφὴν ἐν τῇ κατὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος 1875 συγκροτηθεσομένη ἐν Παρισίοις συνόδῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐπιστημῶν.